

NERE LAGUN BATEN OBIAN.

Emen naukazu, eta emen nago,
 Geiago egon nayeian,
 Otoitz nereak ikusirikan
 Banatzen zure gañean.
 ¡Nere laguna! Maite ninduzun
 Biotzetikan lurrean,
 Zugan jarririk dauzkat begiyak,
 Pentsamentuba zeruan.
 Zure biziko udaberriyan
 Jaunak eraman zinduan
 Amaren gandik, lagunen gandik,
 Penaz emen utzirikan.
 Begiranazu goi ortatikan
 Gaur nola etorri naizan,
 Nabilelako beti bezela
 Beti zu ikusi naian.
 Nere gogoan ikusten zaitut
 Inola asper eziñik,

Atzo bezela, alkaturikan,
 Gañera iruriturik;
 ¡A! Bañan gero itz egitean
 Zure izenaz deiturik
 Gertatutzenda nere ondoan
 Gurutze beltz au bakarrik.
 Ta zuriaren parian franko
 Ikusten ditut jarriyak,
 Diruritenak zelai batian
 Lorien gisa aziyak.
 ¡Zenbat penakiñ ote daude ¡bai!
 Zenbat negarrez bustiyak!
 . . . . .
 . . . . .
 Egunen batez baldin bagera
 Alkartutzen gu Zeruan,
 ¿Ez algerade maite izango
 Giñan bezela munduan?

FRANZISKO LOPEZ ETA ALEN.

1088-garrego Apirillean.

